

دل خورشید صفت

(جون ۲۰۰۸)

دل مانند قبح از شراب تلخ لبریز است

زآه و ناله ام غم و اندوه شر خیز است

ندارم عید و نو روز و برات درگوشة غربت

مسرت رخت بربسته رنج و دردم همه چیز است

شب تار سیل اشکم روان است سوی ساحل

می آمیزد به دریا چونکه امواجش درخیز است

ندارم ذوق آرامش چون موج در دلِ دریا

هوائی پر زدن دارد دلم ، مرغ سحر خیز است

خطوط زر فشانِ کهکشان رخداد به چشمانم

مثال نو عروسان بر سرش شال قناویز است

خروش نا له ای دریا ز دور می آید به گوشم

شتایبان می روم سویش نوای وی دل انگیز است

چه توفانیست در چشم که خواب را نیست در آن راهی

دلِ خورشید صفت دارم با تیرگی در ستیز است

* * * *